

אי-אפשר לומר, שרבי חיים העריץ את החסידות, אבל על כל פנים ראה בה כה
חיובי ביהדות. הרי עובדא:

הרב ר' מאיר סטלביץ ז"ל (רב ב"זכרן משה" בירושלים) נזדמן לו להיות
בבריסק ושבת אצל רבי חיים. בערב-שבת בבוקר הלך על-ידי בית-הכנסת של
חסידי קרלין ושמע קול רעש. נכנס לבית הכנסת ונשאומם לראה ההתלהבות
הנפלאה של חסידי קרלין מראשית התפילה ועד סופה. לא ראה בתפילה-נעילה של
יום-הכפורים מה שראה כאן בתפלה של יום חול. כל אותו היום היה מושפע
מהתפילה הקראנית. כשבא הערב לביתו של רבי חיים לסעודת שבת עדיין היה
תחת הרוחם של תפילת-השחרית. רבי חיים הרגיש באינטואיציה המיחודת שלו
מה שמתורחש בנפשו של אורחו ושאל אותו:

היה מר היום בבית הכנסת של חסידי קרלין?

הרבי סטלביץ נתפעל מאד מכח הכרתו של רבי חיים, והשיב:
— הוא.

אחר הרכבתה

נענה רבי חיים ואמר לו:

—^{ט'ז} אני רגיל לשלוח ילדים להתפלל עם חסידי קראין; זה נותן להם "צידה
לדרך" לכל ימי חייהם...

